

Tizenöt éves a képzőművész kör

1988-tól van jelen a Havannán – azon belül is a Kondor Béla Községi Házban – a képzőművész kör, melyet *Buna Konstantin* neve fémjel. Az idén tehát a Havanna-napok rendezvénysorozattal együtt ők is jubilálnak, hiszen itteni jelenlétük 15. évfordulóját ünneplik. A kör vezetőjét, *Buna Konstantin* képzőművészt a jubileum kapcsán kértük „tollvégre”!

– *Hogyan került a Havannára az Ön által vezetett kör?*

– A Csepeli Képzőművész Kör vezetője voltam, amikor megbetegedtem és kórházba kerültem. Ez idő alatt az ottani csoport feloszlott. Amikor meggyógyultam, akkor kaptam a hírt, hogy kb. másfél éve ugyan megszűnt a Havannán működő kör, de újból lenne rá igény. Csak vállalom kellene, hogy szervezek egyet. Természetesen igent mondtam és most már 15 évesek lettünk.

– *Abszolút laikusként kérdezem: mire jó egy képzőművész kör? Mit nyújt a tagjai számára?*

– Megítélésem szerint a lelki egészség egyik megtartója, az ember által létrehozott alkotások sokasága, a gondolatok sokfélesége, gazdagsága. A képzőművész kör kitartó

munkára, szorgalmas tanulásra és széles körű látásmód kialakítására készíti tagjait. Eligazítást ad a művészettörténet folyamatainak, a múlt és a jelen alkotásainak hatalmas kelléktárában. Szerintem ezek nagyon lényeges dolgok, de talán ennél is fontosabb, hogy a kör tagjai saját munkájuk minőségét illető bírálatban részesülnek. Ezen kívül megtanulják a kompozíció, azaz a képi egyensúly, valamint az elvonatkoztatás (absztrakció), és a színharmónia kialakítását is.

– *Milyen kapcsolat fűzi a kör tagjait egymáshoz a munkán kívül?*

– Jelenlegi létszámunk mintegy 24-25 fő, ebből 4-5 fő maradt a 15 évvel ezelőtti alapító tagok közül. A cserélődés tehát megvan. A viszony tekintetében nagyon fontos egy ilyen – aránylag kis létszámú – közösségben, hogy a tagok segítsék egymást. Szerencsére ez jelen is van körünkben. Mint ahogyan sok a kiállításokat tartó művész is. Ez szintén növeli az alkotók önbecsülését, önbizalmát. A bemutatás ösztönözti öröme, igen fontos

egy művész számára. A fent elmondottak miatt is nagyon fontos egyébként a képzőművész körök szerepe, hiszen optimális esetben az önkifejezés egyénre szabott módjait segíti, amivel a tagjainak életét szebbé teheti!

– *Tizenöt év nagy idő! Terveznek valamiféle ünnepséget, netán kiállítást a jubileum kapcsán?*

– Ráhibázott, valóban rendezünk egy kiállítást. A Havanna-napok ideje alatt nyitunk, szeptember 16-tól lesz látható a tárlat előreláthatólag 2-3 hétig! Sőt! Egy nagy dobásra is készülünk! „Az alkotás öröme” címmel kiadunk egy kis ismertető anyagot is magunkról, képzőművész körünkről.

– *Hol lehet majd hozzájutni a kiadványhoz?*

– A Kondor Béla Községi Házban lesz a kiállításunk és itt juthatnak hozzá az érdeklődők a kiadványhoz is. Itt szeretném egyébként megragadni az alkalmat arra is, hogy köszönetet mondjak a Kondor Béla Községi Háznak is! Ők is nagyon kellettek ahhoz, hogy mi most jubileumot ünnepelhessünk!

Kovács Attila

A telep másik arca

(Folytatás a címlapról)

Ha még elnevezetlen közterület akad a Havannán, a névadás nem csak arra ügyel, hogy a művészvilágból válasszon névadót, hanem arra is, hogy lehetőleg helytörténeti kötődése is legyen, mint a *Sárközi György* sétány esetében. A tragikus sorsú írónak legjobb drámáját, a *Dózsát* ugyanis Pestszentlőrincen mutatták be első ízben. A *Szervét Mihály* tér esetében is stílusos volt a névválasztás, hiszen a szentháromságot tagadó, 1553-ban máglyán megégetett spanyol orvos nevét az a közterület viseli, ahol az unitárius templom is áll. A telepet határoló utcák közül a *Margó Tivadar* utcának egyértelmű a helytörténeti eredete. A kiváló természettudós – kinek nevét Darvinnal együtt emlegetik

szentlőrincen élt. Élete is itt zárul 1896. szeptember 5-én. *Baross Gábor* nevét sem méltatlanul őrzi utca és emléktábla városunkban. Minisztersége idején érdemben segítette településünk kezdeti korszakában a közlekedés fejlődését.

A Havanna lakóházai tízemeletesek. Az egyhangú pannelsort, lábasházak, üveges erkélyek teszik színessé. A toronyházak között vannak alacsonyabbak is: iskolák, óvodák, üzletek, egészségügyi intézmények, templomok. Ez is a szellőseget segíti az itt-ott feltűnő terecskével együtt. Külön színfolt a Barcsay utcában épült sorházas teleprész. Az évtizedek óta álló katolikus és unitárius templom fennmaradása a két lelkész, *Somogyi László* és *Husztli János* közbenjárásá-

Örökös mozgásban van a Havanna. Újabb és újabb színfoltokkal gazdagodik. Elég, ha a nemrégiben felavatott Nemzetiségek Emlékparkjára utalunk. A házak közötti terek esztétikumát szobrok segítik. *Buza Barna* poétikusan szép szobra, a *Lány mandolinnal*, *Varga Imre* Kossuth-díjas szobrászművész (aki 2003. augusztusában a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje Polgári Tagozatának kitüntetését kapta *Mádl Ferentől*) *Kondor Béla* relíeffe vagy a *José Martit* ábrázoló karakteres bronz mellszobor, és a mindig virágokkal díszített *Somogyi László szobor porté* – *Janzer Frigyes* alkotása (1998) is – itt található (címlapfotóinkon).

(Forrás: Az Állami lakóteleptől a Havanna lakótelepig, szerző: dr. Tóth Tivadar)

Emléktábla a festő emlékére

Két emléktábla avatására kerül sor a Havanna Lakótelepi Napok idején. Az egyik *Bem József* tábornok a *Bem* utcában, a másik *Csontváry Kosztka Tivadar* festőművész emlékét őrzi majd a Havanna-telepen található *Csontváry-iskola* falán.

Csontváry Kosztka Tivadar (1853-1919) festőművész Kisszebenben (ma Szlovákia) született, éppen 150 éve.

Kereskedősegédként, majd Iglón (ma Szlovákia) gyógyszerészként kereste kenyerét. 1880-ban elhatározta, hogy a „világ legnagyobb festőjévé” képezi magát. *Hollósy Simon* müncheni szabadiskolájában, majd rövid ideig német és francia akadémiákon tanult.

Művészetét, amelyet nem lehet semmilyen ismert stílus keretébe foglalni, alapvetően saját megfigyelése, kísérletezése nyomán alakította ki. Tanulmányai csekély hatással voltak rá.

1905-ben készült műve, a Nagy-Tarpatok vízesés az első nagy motívuma. Görögországban, Törökországban, Libanonban dolgozott.

A Görög színház romjai Taorminánál, Mária kútja, és mindenekelőtt a Libanonban készült, cédrust ábrázoló művei a legkiemelkedőbbek. 1909-ben Nápolyban festett képe a Tengerparti sétalovaglász volt az utolsó műve, ez után – egyre romló idegállapotban – előadásokat, röpiratokat írt. A Havanna lakótelepen iskola és utca őrzi nevét. Emléktábláját *Kocsis Előd* készítette, melynek avatása szeptember 16-án, 10.30-kor lesz a *Csontváry Kosztka Tivadar Általános Iskolánál*. Az ünnepségre minden érdeklődőt szeretettel várnak!

HAVANNA-LAP

KIADJA: Bp. XVIII. kerület
Önkormányzata
SZERKESZTŐSÉG: 1184 Bp., XVIII.,
Üllői út 400. Telefon/fax: 296-1335
Felelős szerkesztő: P. Tóth Erzsébet
Előkészítés: Volos Bt.
Borító: Károlyi Sándor